

הגמ"ר תפ"ט

נינהו עבדינן כרבותינו הפוסקים הפשטנים נ"ע, אתמהא הפלא ופלא, ואין לי ספק כלל וכלל שאילו בספר יפה ללב היה יודע דברי רבינו מהרח"ו ז"ל מספרו עולת תמיד שנכתבו כל כך בתוקף גדול דלא כשלחן ערוך וכנ"ל, לא היה מהסס כלל והיה יודע שהעיקר כמו שכתב מהרח"ו ז"ל בעולת תמיד, וכהכרעת רבינו הפרי חדש והחיד"א ז"ל ודעימייהו, וזו אינה צריכה לפנים.

ועוד ראיתי בדברך ידידי הי"ו שהבאת דברי ספר הזהר ח"ג (דר"ל ע"ב ברעיא מהימנא): "בח"י ברכאן דצלותא וכו' ולא צריך תמן למשמע קלא בצלותיה אלא רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע, ובהאי רזא כל חד מצלי בחשאי דלא אשתמע צלותיה לגבי חבריה כגון מאן דדריש לחבריה וישתיק דבור לגביה לא צריך למעבד אלא דבור בחשאי דלא ישמע חבריה ובגין דא אוקמוה רבנן כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה וכו', מה כתיב בהון בעמדם תרפינה כנפיהם בעמדם ישראל בצלותא תרפינה כנפיהם דלא ישתמודעון עד ההיא שעתא והאי איהו רק שפתיה נעות דאינון כנפי החיות וקולה לא ישמע וכו', ובגין דא תקינו צלותא בחשאי והכי מעשה מרכבה בחשאי למללא תמן בחשאי בינו לבין עצמו", ואמרת הרי לנו מפורש שהזהר לא אסר אלא להשמיע קולו לאחרים, והארכת בזה עכ"ד נ"י.

הגמ"ר תפ"ט

והנה ראיתי בדברך שהרבה שמחת והתעצמת בראיה זו מדברי הרעיא מהימנא שגילת לפי דעתך, אבל לדידי לא מכרעא כלל וכלל, דאף אילו יהיבנא לך כל דילך שאכן בזהר כאן מבואר כן, דע לך דלא חשחין אנא להא כלל ועיקר, אלא כרבינו האריז"ל עבדינן, כי כך נקטינן ומסורת היא בידנו מרבנן גדולי הדורות נ"ע דאפילו אם בספר הזהר הקדוש מבואר איפכא מדברי רבינו האריז"ל, לעולם עבדינן כרבינו האריז"ל, כמו שכתבו רבים ועצומים מגדולי ישראל, וכאשר נתבאר היטב בס"ד בארוכה מפי סופרים ומפי ספרים, בחיבורי תוספת חיים (דף מ"ד), ובחיבורי ברכי נפשי ח"א (סימן ג' דף כ"ד ואילך) עיין שם, ועיין עוד בזה גם בחיבורי כנסת חיים (סימן ב' דף ק"ס בהערה), ובחיבורי כנסת יעקב (קונטרס ו' אות ה' דף קמ"ד), עיין בכל דברינו שם וצרף לכאן. ועיין באגרות הגאון הרמ"ז ז"ל (סימן א' וסימן כ"ו, ועיין שם סימן ד') ע"ש.

והעירני אחי הרה"ג רבי ראובן נסים שליט"א לדברי רבינו איש אלהים קדוש מוהרש"ש זלה"ה זיע"א שכתב בספרו הנורא נהר שלום (בתשובתו לחכמי מערב דל"ג ע"ג ואיני): "גם תמיהא לי טובא איך רבותי מקשים לפעמים על דברי האריז"ל מדברי הזהר והתקונים אחר מה שכתב הרב ז"ל בענף ה' שער א'" [ששם כתב דיש בחינות רבות בדברי הזהר הקדוש וצריך לדעת באיזו בחינה מדבר, ועיין בספר אמת ליעקב (מערכת ז' אות י"ב) שהביא דברי רבינו האריז"ל שכתב: "הבא לעיין בספר הזהר צריך שידע כמה הקדמות וכמה בחינות ובאיזה בחינות מדבר ספר הזהר, ובקיצור הוא דיש ארבעים בחינות דצריך שידע הבא להתבונן בספר הזהר כדי